

د میونشن پر مشاعرې یوه کره کتنه

د نارنج سپین گل مست معطر طراوت د پسرلی موسم پیلامه ده، چې هر باحساسه او روڼ اندی را وینوي او تحرک ته یې اړیاسي. دغه دودیزه میله نږدې نیمه پیری عمر لري، دهغه فرهنگي فعالیت یو جزء دی چې په ننګرهار کې دهر کال د پسرلي په پیل کې د مشاعرې په بڼه ترسره کیږي.

اوس دغه لړۍ په نورو ګلانو هم لکه انارګل، سنخلګل، منی ګل، بادامګل، ارغوانګل وریدیکل .... دفرهنگپالو فعالیتونو لخوا په دغه نومونو پالل کیږي.

اروپا، د نارنج د مشاعرې چاپیریال د کلتور په بڼه نلري، دنارنجګل عنعنې نمانځنه په اروپا کې له ډیرې مودې راهیسي دیوسمبولک حرکت په توګه اکثرأ دالمان په میونشن کې د منفرد اشخاصو په لاس کې وه، په خاص ډول دمیونشن میشتو د زرهاو تنو افغانانو په پخوا کې له دوو کلونو راپدېخوا صدیق الله فدایی د ویناوو په تمخی کې، نمانځل کیږي.

د همدې میاشتي په شپږمه نیټه یو ځل بیا د نارنج ګل د مشاعرې خپلاسي ننداره وه. په دغه دودیزه میله کې نیمايي بیرونی افغان میلمانه وو د مونس د افغانانو سهم په صفر کې ضرب و. په مونس کې دافغانانو دغه وضع او حالت څنګه ارزیابي کوي؟

دوضع تحلیل:

دغه وضعیت او شاوخوا چارپیردریځ پدې اړه لری چې د وضعی خوځښت او لوری معلوم وی، د وضع چلند او سلوک په لار کې د عقیدوي ایمان دریز په برکت دګډکارکولو بریالیتوب دافغانانو لورښود شو، د اسلام مبارک دین رسوخ دمونس مهاجرو دیولاس کولو عامل او موجب وګرځید.

نو، په دې دلیل، د وضع اټکل ښئي چې په میونشن ښار کې شل کاله پخوا د صدیق الله فدایی (مولانا مصطفی) په امامت داسلامی اخوت پر بنیاد ډله ایزه مذهبی اراده منځته راغله، که څه هم زمونږ افغانی او اسلامی کلتور زمونږ ملی هویت تشخیصوی خو له نړیوال مدنیت سره دپراخو اړیکو په درلودلو، دخپل اجتماعی اصالت او ولسنښی او دفرهنگی هڅو پښتني میزات د تعمیم او تعمیق ته ژمن او متعهد کسان په مجموع کې کمزوري دي.

مولانا فدایی په یوه مذهبی کورنۍ کې لوی شوی او په ځوانۍ کې اروپا ته راغلی او د اسلامی نهضت (جمعیت اسلامی) یو فعال غړی پاتی شويدي.

امام فدایی یو حلیم، زړه سواند، کمینه، هڅاند او متمدنه ملا دي.

کله چې د مالي مرستو مسئله رامنځته شوه، مولانا یې له ریاست څخه لری کړ او دبل امام د پیدا کیدو په وجه جومات تری نه ولاړ؛ دخلکو ملاتړ او مادی منفعت یې له لاسه ووت.

مولانا په ځانګړی توګه دلته هلته خپله میراثي ملایي کوله.

دمونس اسلامی مرکز دافغانانو شخصي ملکیت دي، دغه مرکزله ډیروکلونو را پدېخوا په قومي او ژبه نیز تعصب ولاړې ډلې په انحصار کې پاتی شو، ترڅوچې ملامام سیدحبیب صبارپه اخلاقی فساد دیوي افتضاح ښکارشو، دغه مرکز اوس دخوانانو په لاس د رغیدو په حال کې دي.

دوه کاله پخوا کله چې افغانانو دبل جومات دجوړولو نیت وښود، مولانا یې دنوی مسجد ملا امام کړ، ده یوه ناکاره، فرمانبرداره او انحصاری حلقه په ځان راتاو کړه او دی هم پخپل هوډ او ژمنه ونه درپد.

د افغانانو هلی ځلی او ټولې هیلې په اوبوکي لاهوګري.

په نتیجه کې د همدې حلقې لخوا په ډراماتیکه توګه ډیر ژر د مسجد د واک له ګدی لری شو.

اوس دنوی جومات (میروس نیکه جومات) محراب تش، دجومات دننوتلو لار دمراجینو پرمخ تړل شوی، یواځی دجمعی په ورځ کولپ و کونجی (کیلي) یو بل ته نږدی کیږي.

دمیروس نیکه جومات د رهبري ډله په ناسالنه سیالي کې لاسوګریوان دي.

بعضی همدا بی بندوباره اشخاص دکاذب شهرت او امتیاز په لټه کې دخان په ګټه د ټولني په نامه جعلی اعلامیې خپروي!

مولانا لاپخوا بله ځاله دمسجد په څنګ کې دمکتب په بڼه جوړه کړېوه. چې اوس د جناب مولانا دویناوو تالاردی؟! مولانا(فدایی) چې دخانځاني په رنځ اخته دی لدی امله په مونس کې منزوی او یواځی پاتی شو.

مولانا پخپل ځان مین دی، نه په اسلام، افغان او دالر؟!!

لدیکبله افغانان د مولانا څخه خپه، خوابدی او په قهار دي.

مولانا په هکله برداشت دادی: مولانا ښه سری دی دهرچا خبره اوری ولي دهیچا خبرې، هاند او هڅی نه مني!!!

کلتوری ټولنه چې دافغانانو د ملی وحدت ښکارندویه وي په تحس او تاسف نشته!

تجربې ښودلې ده د وړتیا هغه معیارونه چې دسنجش وړندی: چټیتاو، دومخی او فرصت طلبی ته ډگر خالی کوی، چی دهغو څخه ډیری منفی تجربی لرو.

خو ریښتینی وړتیا ور هغه کسان دی چې پر طرحه شوو اصولو باندی باور ولری او د عملی کیدولپاره یی فعالیت کوی، ټاکلی استعداد او اخلاقی ښیگنی ولری.

اعتماد او پرځان باور لرل د ډکار له پاره اساسی شرط دی او دغه اهلیت په هیڅ وجه دمشرک هدف نه، کم ارزښت نلری.

عاطفی او عقلانی اعتماد:

اعتماد د عاطفی اړیکو په څیر د اعتماد کونکی او اعتماد کیدونکی ترمنځ یوډول علایق رامنځته کوی چې اعتماد، د اعتماد کونکی حق او د اعتماد کیدونکی دنده کیری. ددغه بهیر محصول بشپړ منل او اطاعت دی.

په واقعیت کی د هماغه د خوسرو او بی مسؤولیتو رهبرانو د روزنی ساحه ده.

اما د متقابلو اړیکو پر بنسټ او ټاکلو اصولو په چوکات کی اعتماد، د اعتماد کونکی او اعتماد کیدونکی ترمنځ یوډول عقلانی اړیکی دی چې په واقعیت کی دواړه خواوی په اعتماد کونکی تبدیلیری. پدی مانا (معنی)؛ اعتماد دافر دوترمنځ د عاطفی اړیکو غوښتنه نه ده؛ بلکې د افرادو اړیکې د اصولو او اهدافو سره دهغو ترمنځ په اړیکو کی څرگندیری.

دلته عقلانیت د اعتماد بنسټ ګرځی؛ دا هماغه اعتماد دی چې مونږ په خپلو کارونو کی ورته اړتیا لرو؛ اعتماد په روښانه او ښکاره چاپریال کی؛ دا د اعتماد شرط، تضمین او بنسټ دی؛

اعتماد په مو عظ، غوښتنه، پروتوکول او قسم سره نه تامینیری.

دمیونشن ښار دنارجل مشاعرې کمی او کیفی ارزونه:

الف - کمی کمزورتیاوی

دکمیت غټه برخه درانه او نامتو میلمانه و، ددغه کمیت درې څنډی:

لومړی ګروپ: له پراک نه راغلی تیم د آزادی راډیو دپښتو څانگی ژورنالیستیکه ډله وه.

د دغې ډلې وړتیا مسلمه ده، د اعتراض نه پاک دی او د سپیناوی حاجت یی نلرو!

دمشاعرې دجوړیدو بندوبست مخکی له مخه یا دتولو مخکی له دې ګروپ سره روښانه اړوند لری.

دویم ګروپ: دآلمان له نورو ښارو رارسیدلی افغانان لکه استاد عبدالوهاب سرتیر، ښاغلی اسدالله زمري، داکتر اکرم ملکزی، آغلی سهیلا حسرت، ښاغلی عمر پاڅون او سیدکریم سعیدی چې له اوکراینه راغلی و.

ښاغلی اسدالله زمري، عمر پاڅون او سیدکریم سعیدی چې د کورنی غری یی مونشن کی اوسیری، دا رومی وار وو چه دلته دمشاعرې په تمخی کی ولیدل شول.

دریم ګروپ: دمونشن افغانان په لاندی کنگوری وپشو:

الف - بی عرضه ناظر کسان یوڅو تنه و.

ب - دجمعیته اسلامی دوه پښتانه وروڼه چې دمولانا فکری انډوالان دی.

ج - د کوزی پښتونخوا یوتعداد پښتانه ځوانان، له دغو ځوانانو سره پیژندگلوی نلرو، د«شینوارو لونگینی» د سندی ویونکی ښاغلی علم خان په لمړی وار راڅرگند شو.

دمشاعرې ترکیب ښیي چه دمونشن دخلکو ګدون کم رنگه وه څه نا څه نیمایي ځوانان و. د بیرونی میلمنو او د کوربه مهاجرو ترمنځ په کیفی لحاظ غټ توپیر موجود و.

یوی موضوع ته اشاره، په دې باره کی د میلمنو په وړاندی سپکاوی او بی اعتنائی چې دتنظیموونکو پرمخ دڅپیری پراس او نوره بی پتی یی وگاټه.

ب - کیفی وړتیاوی

دغه مشاعره دتیروکلو په پرتله یوڅه درنه او پرمحتوا وه، ددعتمندو میلمنو دروند حضور، دپسرلی موسم شور او زور په ادبی چمن کی خوندور کرس د محبت په غوږونو واروید.

آغلی حسیه شهید دیوی آزادی ادبی مناظرې زور، ښکلا او رعنائی "دشعرملکه" دهنری ارزښت یوه مستعده، خوځنده اود سرشاری قریحې خاونده وه.

خوړژی یی اوباستعداده ویاندی او دکلماتوره ډاکترې فریدی هود سیفی دخپل شعر په لورونی درنا څرک وځلاوه.

ویاند ښاغلی انجنیرجان افا الکوزی په لور، دروند او پرتمین خور اواز (نه د توپ په څیر) لکه د آزادی راډیو په څپوکی فصیح تیزروان اواز څښتن و، او د اجمل پسرلی سره په ګډه دنظم تسلسل یی آرامه و.

دهیواد پخوانی وتلی ویانده آغلی سهیلا حسرت نظیمی له یو لند وقفه او دم راستی، دمشاعرې ویاندی په غاړه واخستله خوډیره سترې ستومانه، د پخوا په پرتله کمزوری ښکارېده، سره ددی، دپښتو ادب گلبن کی دپسرلی توبه،

هغوخورومستو نظمونو د څپاند سیند اوبو شور کاوه، عاطفی احساس ورسره په صادقانه ډول یوځای وه.

خو اکمند او بادرکه شاعر بناغلی اسدالله زمري له خپلي درني کورني سره د قدرور ميلمانه و، چي د ميلمه پال د بي تفاوتې په سبب مونشنوال يې پوروري پاتي شول.

بناغلي زمري نظم دپښتو ادب پانگه درنه وه.

زورور شاعر بناغلي عمر پاڅون ادبي نظم اصلاحي او انتباهي خصلت د اهميت وړ و.

تکره شاعر بناغلي سيدکريم سعیدی خپل پټ احساس د شعر په ژبه بيان کړ چي د قدرور و.

باتور، اتل او ارزښتمن استاد عبدالوهاب سرتير د پښتو ادب بي څښتنه خزانه په راکښونکي او خوږمن اواز کي داسي

ادراکي ولولي راوپارولي چي په الهامي هر ويده پښتون راوبښيده.

دلته غواړم په مشخصه توگه استاد سرتير مخاطب کړم! په بله ژبه:

قوه عقل: ادراک کليات را بر عهده دارد و شامل عقل نظري و عملي مي باشد.

قوه قلب: ادراک امور الهامي و عواطف را عهده دار مي باشد.

درسازماندهي ميدان ادراک (آگاهي)؛ وظيفه جناب سرتير اين بود: الهامي که فراتر از ادراک و قدرت استنباط عام

قرار داشت آنرا به افغان ناآگاه برساند. (آنچه اجرائي آن شرعاً يا عرفاً در عهده کسی باشد)

کشف و شهود: در اين جا حرکت بزرگ مردم از پا افتاده ي افغان برای اخراج غارتگران و آدم کشان، در عمق بيش

تری از روابط سنتی متوقف مانده است !!!

عملکرد ادراک شخص، سخنان مسجع و موزون و رايجترين سبک بياني و گفتاري ادراکات الهامي که ما از اثر هنري

داريم، اين الهام و ادراک بايد آنچنان قوي باشد و آنچنان برای ما لذت يا درد پديد آورد که مجبور به نقاشي کردن آن

شویم.

استاده! دا دجا دنده ده؟ افغان کړيدلي، لالهانده اودنيکمرغي له بنيرازي څخه بي برخي ولس ته يووالي، خپلواکي او

ديموکراسي زيری وروبخښي!!! **توله مړه دي _ توله مړه دي *** که زاره دي که واره دي**

نارنجگل فرهنگي عنعنه:

د نارنجگل ادبي مشاعرو کي پښتو ژبي معنوی ارزښت غوراوه، پښتانه يي اتحاد او اتفاق ته رابلل اوله يومخ

غورځيدلي اوبي حرکت اوکنگل ساتل شوی غورځنگ د سمولو او لمسون سره يي تړاو ښود.

نسیم ووي د گل غور کي بدل سو د ياراني رنگ

غلي شانته انقلاب دی بدلوي د زماني رنگ

ويارن مرحوم بينوا: دپښتنو د ويښتيا اواز، دهغه نسيم دسام انځور اوس ديمونوپه ترک کي پښتون زوازا دپه نادره توگه د

يو بل رنگ از ميبنت چي دافغان رک پک (بالکل صريح و صاف) جهان هم خوارخواکه او زمولي دي.

ارواښاداستاد الفت: د استبداد په چوپه چوپتيا کي پر اسلامي څيرکي د آزادي اذانونه کول.

شهرت د عقل له نامه دافلاطونه نه ځي *** د آزادي مينه هي څکله له پښتونه نه ځي

ددغي نزاع بي ساري قانونمندی، ښوونيز او تاريخي ليرليد د پام وړ دي: « هرچه جوامع مورد هجوم کنيسه و کليسا

در عمق بيش تری از روابط سنتی متوقف مانده باشند، در ايستايی بر آن نيرومندتر عمل کرده اند و جهان موردی افسانه

وار و شايسته ستايش تر از شيوه مردم افغان نمی شناسد که طی دو قرن گذشته دماغ مقتدرترين نيروهای جهانی تجاوز

را بر خاک مالیده اند: ارتش ملکه انگلستان، سپاهيان شکست ناپذير ارتش سرخ و حالا آدم کشان کارکشته در نيروی

نظامی تروپ های مسلح و متحد سرمایه داری بی ترحم را، که فرماندهی کل آن ها به طور رسمی لاعلاجی در نبرد با

افغان ها را پذيرفته است. آیا کدام نيرو در سرزمینی چنین فاقد امکانات اين همه غيرت ايستادگی را می آفريند و دستور

اجابت شونده تحمل دراز مدت ناملايمات برای دفاع از سنت ها را صادر می کند؟ اگر ملت ها در شرايط آزاد و طبيعی

و سنتی خویش عملاً نيرومند ترند و اگر حفظ سنت ها همه جا از مللی کوچک پديده هایي پايدار در تاريخ زورگویی

های معاصر ساخته است، پس صدور جواز تخريب سنت ها، آن هم با اعمال شگردهای کثيف، از سوی مدرنيسم، با

قصد تضعيف و حذف انگيزه ی اصلی ايستادگی و در نتیجه بلع ارزان تر جهان سنت گرا صادر می شود! اگر سنت

دوستی عملاً قادر بوده است ديوانگان مستقر در کاخ سفيد و جانپان روان پريش پنتاگون و متحدان شان را متوقف کند،

آيا برای حفظ خویش موظف به تقويت سنت ها نيستيم؟ می پرسم اگر دفاع از سنت ها چنین نيرومندان نام آوری را می

زايد، آيا نمی توان کار رشد و توسعه ی تدريجی و متوازن و پا برجا را هم به تحولات درونی و آرام سنت پسندان

سپرد.» مورخ، پورپيرار

پای